

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 februarie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI		DECRETE	
6.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	111.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător
	2	112.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător
8.	— Hotărâre privind revocarea din funcție a președintelui Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități	113.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător
	3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		Decizia nr. 894 din 15 decembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege	
17.	— Hotărâre privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților		9–14
	3–4	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
18.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților		
	4	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
19.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței — COM (2020)274.....	132.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Toma-Bogdan Costreie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală
	5–6		14
20.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind uniunea securității — COM (2020)605.....	183.	— Decizie privind sancționarea cu suspendarea activității a Societății Ecoroviserv — S.R.L., precum și stabilirea unei obligații în sarcina acesteia
	6–7		15–16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. I — Componența Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări:

— domnul senator Mateescu Sorin-Cristian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei;

— doamna senator Iovanovici-Șoșoacă Diana — senator neafiliat — iese din componența comisiei.

2. La anexa nr. II — Componența Comisiei pentru constituționalitate, domnul senator Resmeriță Cornel-Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Romașcanu Lucian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

3. La anexa nr. V — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională:

— doamna senator Sbirnea Liliana — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei;

— domnul senator Turos Lóránd — Grupul parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România — se include în componența comisiei.

4. La anexa nr. XI — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, domnul senator Matieș Călin-Gheorghe — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat —

se include în componența comisiei în locul doamnei senator Purcărin Bianca-Mihaela — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

5. La anexa nr. XV — Componența Comisiei pentru transporturi și infrastructură, domnul senator Humelnicu Marius — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Romașcanu Lucian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

6. La anexa nr. XVI — Componența Comisiei pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale, domnul senator Cionoiu Nicușor — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Humelnicu Marius — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

7. La anexa nr. XVII — Componența Comisiei pentru comunicații și tehnologia informației, domnul senator Costea Adrian — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Boancă Rodica — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor.

8. La anexa nr. XXI — Componența Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții:

— doamna senator Boancă Rodica — Grupul parlamentar Alianța pentru Unirea Românilor — se include în componența comisiei;

— doamna senator Iovanovici-Șoșoacă Diana — senator neafiliat — iese din componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 15 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind revocarea din funcție a președintelui
Consiliului de monitorizare a implementării
Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități**

Având în vedere Avizul Comisiei pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități nr. XXVI/184 din 3 noiembrie 2020,

în temeiul dispozițiilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 7 lit. e) din Legea nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Florinel Butnaru se revocă din funcția de președinte al Consiliului de monitorizare a implementării Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Senatului din 17 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 17 februarie 2021.
Nr. 8.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 27 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 41, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

„(4) Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament, Comisiei de validare, Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării, Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții, Comisiei pentru afaceri europene, Comisiei pentru constituționalitate, Comisiei pentru știință și tehnologie și ai Comisiei pentru tineret și sport, care pot face parte și din altă comisie permanentă. Pe durata mandatului, membrii Biroului permanent al Camerei Deputaților

pot opta pentru una dintre comisiile permanente și pentru una dintre comisiile stabilite ca excepții în prezentul alineat. Deputații pot face parte și din comisii comune cu Senatul.”

2. **La articolul 60, punctele 11, 13 și 23 vor avea următorul cuprins:**

„11. Comisia pentru învățământ

— învățământul de toate formele și gradele.

13. Comisia juridică, de disciplină și imunități

— reglementări în domeniul dreptului civil, penal, contravențional, procedură civilă, penală, administrativă, organizarea judecătorească; alte reglementări cu caracter precumpănitor juridic; probleme de disciplină parlamentară, incompatibilități și imunități.

23. Comisia pentru știință și tehnologie

— activitatea științifică, promovarea progresului tehnologic, cercetare-dezvoltare, inovație, protecția proprietății intelectuale.”

3. La articolul 135, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 135. — (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și în situația în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent, în prima sa ședință care are loc după publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, va sesiza Comisia pentru constituționalitate și comisia permanentă sesizată în fond cu proiectul de lege sau propunerea legislativă în vederea reexaminării prevederilor declarate neconstituționale. Aceeași procedură se aplică și pentru cazul în care prevederile respective sunt trimise de la Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.”

4. La articolul 137, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 137. — (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale din legi, din regulamente și din ordonanțele aprobate prin lege își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții

Constituționale, termen pe durata căruia aceste dispoziții sunt suspendate de drept. În cazul în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent va sesiza Comisia pentru constituționalitate și comisia în al cărei domeniu de activitate se încadrează respectivul act normativ în vederea reexaminării textelor și punerii lor în acord cu prevederile Constituției. Textele revizuite se constituie într-o inițiativă legislativă care se distribuie deputaților. După trecerea unui termen de 7 zile, înăuntrul căruia se pot depune amendamente, cele două comisii elaborează, în termen de 5 zile, un raport asupra inițiativei legislative care se supune dezbaterii și adoptării plenului Camerei Deputaților. Inițiativa legislativă se adoptă cu majoritatea cerută de caracterul actului normativ și se trimite Senatului.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 27 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LOREANU

București, 17 februarie 2021.
Nr. 17.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 23 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Gheorghe Andrei Daniel, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării;

— domnul deputat Sărmaș Ioan-Sabin, aparținând Grupului parlamentar al PNL, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru sănătate și familie.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LOREANU

București, 17 februarie 2021.
Nr. 18.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței — COM (2020)274

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 161—186 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-22/52, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 9 februarie 2021, Camera Deputaților:

1. susține obiectivele Uniunii Europene din Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței care vizează o schimbare de paradigmă în ceea ce privește pregătirea aferentă, care să se materializeze într-o agendă ambițioasă a calificărilor necesare pentru locuri de muncă și care să stimuleze dubla tranziție — ecologică și digitală;

2. consideră că strategia ar beneficia de pe urma actualizării sale, printre altele, de includerea învățării autodidactice, a învățării extracurriculare și, mai ales, de pe urma încurajării inițiativelor de învățare conectată, pentru care există bază științifică solidă și inițiative prezente pe piață, dar care ocupă un loc marginal în preocupările Comisiei Europene;

3. consideră că strategia ar fi un mijloc eficient de asigurare a contribuției factorilor interesați la obiectivele sale, dacă ar fi transpusă într-un document mai sintetic care să prezinte concret măsurile propuse, cu evitarea menționării aspectelor generale;

4. reamintește că era cunoscut înainte de pandemie că sunt necesare eforturi susținute pentru a îmbunătăți pregătirea digitală în Uniunea Europeană și că sectorul medical necesita o atenție deosebită pentru armonizarea sa la nivel european, dar au fost făcuți puțini pași concreți în acest sens; consideră, din acest motiv, că este nevoie de un calendar de acțiune mult mai ambițios pentru activitatea Comisiei Europene, cu ținte tangibile și măsurabile, precum și de o responsabilizare a sa mult mai pronunțată;

5. recomandă instituirea unui sistem cuprinzător de indicatori cantitativi pentru a evalua activitatea Comisiei Europene pe parcursul dezvoltării și aplicării măsurilor prevăzute de Agenda pentru competențe în Europa în vederea obținerii unei competitivități durabile, a echității sociale și a rezilienței;

6. recomandă ca orientările elaborate la nivelul Uniunii, care vizează îmbunătățirea educației timpurii, să includă reducerea acesteia la ceea ce este strict necesar, pentru a nu afecta nevoia copilului de afecțiune și de prezență fizică lângă părinți, nevoie pe care Uniunea a recunoscut-o în documentele sale programatice și normative ce vizează ocrotirea vieții de familie;

7. consideră că, din moment ce Uniunea Europeană a inclus dezvoltarea competențelor în Pilonul european al drepturilor sociale, cu referire la principiul acestuia care enunță dreptul la educație, formare profesională și învățare pe tot parcursul vieții, în Pactul ecologic european, în Strategia digitală și în cea industrială și privind întreprinderile mici și mijlocii, este evident că educația este crucială pentru buna funcționare a pieței unice, Comisia Europeană dobândind, pe această cale, un rol central în politicile de educație și o responsabilitate pe măsură;

8. recomandă analizarea obstacolelor care stau în calea unei piețe active și diversificate a serviciilor de educație și formare;

9. își manifestă dorința de a fi informată cu privire la stadiul și planurile Comisiei Europene cu privire la edificarea spațiului european al educației, prevăzut să devină realitate până în 2025, prin eliminarea barierelor din calea învățării în întreaga Uniune și prin promovarea unei educații și formări inovatoare și incluzive pentru toți;

10. își exprimă îndoiala cu privire la funcționalitatea Pactului pentru educație, în condițiile în care nu au fost prevăzute obiective și modalități practice de fructificare a colaborării și a parteneriatelor, într-un orizont de timp rezonabil și previzibil și cu resurse financiare precis identificate; modalitățile de acțiune cuprinse în strategie, în acest sens, cum ar fi ambasadorii formării, sunt vagi și puțin credibile;

11. recomandă revitalizarea Coaliției pentru competențe digitale și locuri de muncă în sectorul digital, înzestrarea sa cu resurse financiare anume destinate și elaborarea unui program specific acesteia bazat pe finanțarea de proiecte și pe sprijinirea acțiunilor la nivelul comunităților locale;

12. recunoaște existența unor lacune semnificative în materie de competențe, agravate de îmbătrânirea populației și de creșterea incidenței bolilor cronice și semnalează că au fost depuse prea puține eforturi pe plan european atât pentru susținerea în activitate a persoanelor vârstnice, cât și pentru contracararea practicilor de piață care favorizează un regim de viață nesănătos;

13. recomandă sprijinirea soluțiilor descentralizate de obținere a energiei din surse regenerabile prin finanțarea investițiilor, dar și a formării specialiștilor necesari pentru dezvoltarea și aplicarea lor, inclusiv a acțiunilor ce vizează familiarizarea cu această carieră începând de la vârsta școlară;

14. consideră ca fiind excesiv de optimiste așteptările față de strategiile naționale în materie de competențe, având în vedere evoluția extrem de rapidă a cererii de competențe și dificultatea determinării evoluției pieței, oricât de avansați ar fi algoritmi de predicție bazați pe inteligența artificială;

15. recomandă acceptarea accesului la finanțarea pentru livrarea de competențe a entităților comerciale, a celor nonprofit și a întreprinderilor sociale;

16. subliniază că întreprinderile, prin natura lor, sunt preocupate de procesele interne de identificare a lacunelor în materie de competențe și de măsurile de perfecționare pentru propriii angajați, dar că sistemele educaționale, inclusiv componentele private, trebuie să fie suficient de flexibile și de operative pentru a furniza competențele solicitate;

17. atrage atenția asupra riscurilor de distorsionare a pieței serviciilor de educație și a scăderii calității acestora, ca efect al reducerii concurenței, ca urmare a introducerii conturilor personale de învățare și a stimulentei prevăzute pentru a

elabora conținut educațional digital și module curriculare de bază;

18. menționează că în prezent abordarea STIM, anume studii combinate în domeniul științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii, reprezintă mai curând o nouă paradigmă de învățare decât o filieră de învățare, pentru care este necesar un efort conștient și de lungă durată, încă din învățământul secundar, sub îndrumarea unor cadre didactice specializate în acest sens;

19. își exprimă preocuparea cu privire la absența unor obiective ale adaptării educației și formării profesionale la exigențele viitorului, care să reflecte actualul stadiu al educației și care să prevină accentuarea blocajelor de pe parcursul de

instruire sau a capacității de răspuns a acestora la cererea de competențe;

20. recomandă adoptarea unei teme orizontale în programele de finanțare care să susțină dobândirea abilităților de viață și a capacității de adaptare, de gestionare a schimbărilor;

21. atrage atenția asupra necesității de a se depune eforturi pentru a dezvolta o cultură europeană solidă a grijii față de ceilalți în comunitate;

22. susține sprijinirea unui cadru normativ favorabil microcertificatelor, care recunosc rezultatele unor cursuri de scurtă durată, în special în domeniul digital, și înregistrează rezultatele acestor cursuri.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LEOREANU

București, 17 februarie 2021.
Nr. 19.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la Strategia UE privind uniunea securității — COM (2020)605

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 161—186 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-22/51, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 9 februarie 2021, Camera Deputaților:

1. susține strategia UE ce vizează protejarea Uniunii și a cetățenilor săi și asigurarea multiplelor aspecte ale securității;

2. consideră că este necesară o abordare strategică mult mai puternic orientată către viitor, astfel încât să fie din timp luate în considerare amenințările emergente la adresa securității, cum ar fi terorismul sau lupta spațială, noile droguri stimulante de sinteză sau armamentul letal obținut prin conversie sau prin tehnici artisanale avansate, corupția și infracțiunile economice și financiare;

3. propune implicarea din timp a parlamentelor naționale în elaborarea măsurilor de consolidare a securității Europei, în special a celor cu impact pe termen lung sau care depind semnificativ de condițiile socio-economice sau geografice ale fiecărui stat membru;

4. recomandă aplicarea consecventă în programul Orizont Europa a principiului cercetării și inovării responsabile, care se

bazează pe identificarea necesităților cetățenilor și pe sectorul de afaceri, precum și pe capacitățile comunităților locale deservite;

5. consideră că resursa umană este relevantă pentru gradul de vulnerabilitate a societății, în aceeași măsură ca și infrastructura fizică și cea digitală, ceea ce impune luarea sa în considerare ca temă orizontală în edificarea spațiului comun de securitate;

6. recomandă o analiză a riscurilor generate de proliferarea tehnologiilor digitale lansate pe piață înainte de testarea cuprinzătoare a securității acestora sau în absența abordării potențialelor breșe de securitate legate de utilizarea lor imprudentă;

7. recomandă ca strategiile și programele relevante în ceea ce privește securitatea Europei să fie sintetizate și combinate în mesaje elocvente către cetățenii Uniunii, cu eforturi speciale în vederea atingerii unor grupuri-țintă din mediul rural și din mediile defavorizate;

8. consideră că este momentul pentru o evaluare pragmatică a impactului normelor Uniunii referitoare la protecția datelor personale, în special în domeniul înregistrărilor video și al colectării automate de date în timpul căutărilor pe internet;

9. consideră că educația elevilor în privința regulilor de respectare a proprietății intelectuale, în ceea ce privește informația disponibilă gratuit pe internet, în formă text, imagine sau video, contribuie foarte mult la formarea unei atitudini viitoare responsabile, față de riscurile de securitate cibernetică;

10. recomandă analiza răspândirii în Europa a riscurilor noilor droguri de sinteză, denumite și *noi substanțe psihoactive* sau *stimulanți sintetici*, adaptarea legislației la combaterea acestora și elaborarea de măsuri preventive și sprijinirea în această privință a statelor membre cu o experiență redusă în lupta cu drogurile;

11. își exprimă îngrijorarea cu privire la proliferarea campaniilor de dezinformare pe diverse teme și la impactul marcat al acestora în condiții socioeconomice preocupante;

12. recomandă o reacție hotărâtă a Uniunii în privința urmării surselor de venit ilicite și a identificării rapide a activităților de spălare de bani, pentru a diminua traficul de droguri și de persoane și comerțul cu produse farmaceutice contrafăcute;

13. subliniază că sunt necesare acțiuni concertate la nivelul Uniunii pentru informarea cetățenilor cu privire la riscurile de securitate generate de internetul lucrurilor și implicarea producătorilor și programatorilor în proiectarea unor dispozitive cu risc scăzut;

14. atrage atenția asupra necesității dezvoltării capacităților de acțiune independentă a comunităților, entităților și organizațiilor de toate tipurile, precum și asupra nevoii de rezultate rapide, tangibile și concludente în această privință, în scopul edificării unui spațiu al securității rezilient și adaptativ;

15. susține extinderea cooperării autorităților centrale cu organizațiile de mediu locale, cu entitățile care deserveșc micile comunități, în special din mediul rural, astfel încât să fie prevenite și identificate infracțiunile ecologice și abuzul de sprijin financiar al Uniunii care s-ar putea constitui în surse de venit pentru activități teroriste;

16. recomandă instituirea la nivelul Uniunii a unor mecanisme de răspuns rapid, legale și administrative, la folosirea abuzivă a fondurilor europene în materie de mediu, la

exploatarea în scopuri infracționale a sistemelor de comercializare a certificatelor de emisii, a sistemelor de certificare a energiei și a exploatarei forestiere ilegale masive;

17. atrage atenția asupra importanței mecanismelor de combatere a corupției și a infracțiunilor economice și financiare, ca mijloc de protecție a banilor contribuabililor din Uniunea Europeană, incluzând consolidarea instituțională a Parchetului European și adaptării legislației UE la noile provocări infracționale; susține extinderea sprijinului financiar și legal la nivelul UE pentru Parchetul European;

18. subliniază cu putere că trebuie evitate consecvent exagerările cu privire la controlul conținutului online, pentru a nu afecta dreptul la libera exprimare și dreptul la educație;

19. își exprimă preocuparea cu privire la cadrul de protecție a datelor personale colectate în regim privat autorizat, în ceea ce privește riscurile prezentate de accesul persoanelor private la informațiile colectate pentru asigurarea securității în spațiile publice și utilizarea inadecvată a acestora;

20. recomandă finanțarea unor studii cu impact concret în ceea ce privește cauzele profunde ale terorismului și, în special, identificarea timpurie a riscurilor în statele membre care au o experiență restrânsă în confruntarea cu terorismul;

21. recomandă să nu se depășească ceea ce este necesar în materie de reglementare a dronelor, având în vedere miniaturizarea acestora și utilizarea unor modele de performanță redusă în scop recreativ;

22. recomandă cooperarea cu sectorul de afaceri pentru identificarea unui set de măsuri compozit, anume obligatorii și voluntare, care să asigure prevenirea actelor de terorism și dejucarea din timp a acestora, precum și sancționarea autorilor;

23. atrage atenția că edificarea unui spațiu al securității în Europa are legături inevitabile cu doctrina apărării comune, cu lupta împotriva amenințărilor asimetrice și hibride;

24. invită la o abordare pragmatică în elaborarea și planificarea măsurilor prevăzute de strategie, astfel încât acestea să ofere rapid rezultate tangibile, cu utilizarea responsabilă a resurselor financiare și cu un nivel de birocrație formală cât mai redus; consideră că o comunicare publică eficientă și concretă este esențială în acest sens și, prin urmare, este necesară planificarea sa cuprinzătoare și detaliată, cu indicatori clari cu privire la eficiența acțiunilor Comisiei Europene în această privință.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LOREANU

București, 17 februarie 2021.
Nr. 20.

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 183/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 17 februarie 2021, doamna Camelia Folea, judecător la Tribunalul Alba, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 februarie 2021.
Nr. 111.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 178/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 19 februarie 2021, doamna Lulia-Loredana Arotăriței, judecător la Tribunalul Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 februarie 2021.
Nr. 112.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 185/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 22 februarie 2021, domnul Mihai-Titus Chiorean, judecător la Tribunalul Timiș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 17 februarie 2021.
Nr. 113.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 894**

din 15 decembrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege, excepție ridicată de Diana Mateaș, Adrian Claudiu Mateaș și de Daniel Lucaci în Dosarul nr. 5.730/55/2015* al Tribunalului Arad — Secția I civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 796D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.004D/2018, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Nicolae Boboiciov și Ella Ghizela Boboiciov în Dosarul nr. 1.023/295/2017 al Judecătoriei Sănnicolau Mare.

4. La apelul nominal, pentru partea Societatea Nis Petrol — S.R.L., cu sediul în București, se prezintă doamna avocat Elena Ligia Trocan, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc autorii excepției de neconstituționalitate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea a depus la dosar un înscris intitulat *Memoriu*, prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 796D/2018 și nr. 1.004D/2018, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.004D/2018 la Dosarul nr. 796D/2018, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei convenționale a Societății Nis Petrol — S.R.L., care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 585 din 25 septembrie 2018 și Decizia nr. 621 din 4 octombrie 2018.

8. Învederează, totodată, faptul că pentru colectarea datelor geofizice 3D, prima activitate a operațiunii de cercetare geofizică, companiile petroliere nu au nevoie de un drept de folosință în sensul Codului civil și al Legii nr. 238/2004, întrucât lucrările de prospecțiune seismică sunt tranzitorii. Precizează că operațiunile se desfășoară la suprafața solului, în flux continuu, durează o scurtă perioadă de timp (aproximativ 1 minut la fiecare punct de generare și temporar pe teren, având în vedere o viteză de colectare a datelor de pe aproximativ 400 ha/zi), impactul produs dispărând definitiv odată cu terminarea primei etape. Așa fiind, la un volum de achiziție de date seismice/prospecțiune de cca 400 ha/zi, este mai mult decât evident că pentru această activitate titularii de concesiuni petroliere nu au nevoie de un drept real de folosință, activitățile proprietarilor sau utilizatorilor terenurilor putându-se desfășura concomitent cu activitatea de achiziție de date seismice/prospecțiune. A admite necesitatea ca titularii de concesiuni petroliere să obțină dreptul de folosință, în condițiile art. 6 din Legea nr. 238/2004, pentru a putea beneficia efectiv de servitutea legală instituită de art. 7 din aceeași lege a petrolului, echivalează cu golirea de conținut a servituții legale și acceptarea faptului că titularii de concesiuni petroliere nu pot efectua nicio operațiune petrolieră în absența acordului expres al proprietarilor din perimetrele petroliere, ceea ce conduce inevitabil la un blocaj efectiv și la o imposibilitate reală de explorare, dezvoltare și exploatare a resurselor naturale, în totală contradicție cu prevederile constituționale. În plus, instituirea dreptului de servitute legală, ca limitare a dreptului de proprietate asupra terenurilor afectate de operațiuni petroliere, derivă din dreptul de proprietate al statului asupra bogățiilor subsolului, reglementat atât de Constituția României, cât și de Legea petrolului nr. 238/2004. Servitutea legală prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 238/2004 nu poate fi limitată la dreptul de acces în perimetrul petrolier, câtă vreme perimetrele petroliere, de regulă, au peste 500 km², iar accesul se face pe drumurile publice, fapt ce nu necesită un drept de servitute. Întrucât perimetrul petrolier are o suprafață atât de întinsă, nu se poate presupune, *ab initio*, că în subsolul acestuia, în întregimea sa, se află resurse naturale exploatabile. Tocmai de aceea, pentru prima etapă, care constă în activitatea de achiziție de date seismice/prospecțiune, titularii de acorduri petroliere nu au nevoie de un drept de folosință în sensul art. 6 din Legea nr. 238/2004, dreptul de servitute legală, instituit de art. 7, fiind suficient, în acord cu voința legiuitorului. În acest sens sunt, de altfel, și concluziile scrise depuse la dosarul cauzei de Societatea Nis Petrol — S.R.L.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că nu pot fi reținute criticile autorilor excepției referitoare la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât legea este suficient de precisă și clară, chiar dacă uneori reglementează prin recurgerea la categorii generale mai degrabă decât prin prezentarea unor liste exhaustive.

Referitor la susținerile privind încălcarea art. 44 din Constituție precizează că dreptul de proprietate se exercită în condițiile legii, iar, potrivit alin. (5) al art. 44 din Legea fundamentală, pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare. Mai mult, arată că acest drept de servitute legală care se instituie are ca scop satisfacerea unui interes public, câtă vreme activitățile petroliere sunt declarate ca fiind de interes public. Referitor la pretinsa încălcare a art. 61 alin. (1) din Constituție, din perspectiva Deciziei nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dat o rezolvare de principiu cu privire la interpretarea art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004 privind gazele de șist, reprezentantul Ministerului Public învederează faptul că pronunțarea unei hotărâri prealabile nu încalcă cu nimic rolul Parlamentului ca unică autoritate legiuitoare a țării, ci asigură interpretarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, stabilită prin art. 126 alin. (3) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 22 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.730/55/2015*, **Tribunalul Arad — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Diana Mateaș, Adrian Claudiu Mateaș și Daniel Lucaci cu prilejul judecării apelului formulat de reclamanta-apelantă Panfora Oil & Gas — S.R.L. din București.

11. Prin Încheierea din 13 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.023/295/2017, **Judecătoria Sănnicolau Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae Boboiciov și Ella Ghizela Boboiciov cu prilejul judecării unei cauzei civile având ca obiect o obligație de a face.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** în ceea ce privește art. 1 din Legea nr. 238/2004, în susținerea admisibilității excepției, autorii excepției invocă, în prealabil, jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a statuat că dacă excepția de neconstituționalitate se referă la textele de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, Curtea are competența de a se pronunța pe fondul excepției. Pe fondul excepției susțin că art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și ale art. 61 alin. (1), ca urmare a faptului că se adaugă în mod nepermis la Legea nr. 238/2004. Se arată, astfel, că în considerentele Deciziei nr. 25 din 29 iunie 2015, la paragraful 36, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept menționează faptul că „gazele de șist nu intră în categoria gazelor naturale, astfel cum acestea sunt definite de art. 1 alin. (3) din Legea nr. 238/2004 și de art. 100 pct. 48 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare”, însă la paragraful 37 reține că „gazele de șist se includ în categoria petrolului”, astfel cum acesta este definit de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 238/2004, ceea ce, în opinia autorilor excepției, nu este nici corect din punct de vedere tehnic și nici legal, pentru că se adaugă la lege.

13. Autorii excepției învederează faptul că art. 1 alin. (2) din Legea nr. 238/2004 prevede că petrolul reprezintă „*substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țifei și condensat.*” Prin urmare, din această definiție rezultă că, în accepțiunea Legii nr. 238/2004, petrolul îl reprezintă țifeiul, care este în formă lichidă, și gazele naturale, care se prezintă în stare gazoasă. Așadar, în mod absolut greșit, gazul de șist a fost asimilat petrolului de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, atât timp cât acesta nu se poate încadra nici în definiția acestuia din lege și nici în definiția gazului natural și, prin urmare, reiese fără echivoc faptul că gazele de șist nu intră sub incidența Legii petrolului nr. 238/2004. Aceștia susțin că definiția gazelor naturale nu conține modificări semnificative între Legea petrolului nr. 134/1995, abrogată, și actuala Lege a petrolului nr. 238/2004, în vigoare, gazele de șist lipsind din enumerarea prezentă la art. 1 alin. (3). Întrucât Legea petrolului nr. 238/2004 nu a fost modificată semnificativ din anul 2004 sub acest aspect, se constată că gazele de șist nu sunt prevăzute de acest act normativ, astfel încât nu se includ în categoria „*resurselor de petrol*” ce aparțin statului român, dar aparțin unităților administrativ-teritoriale, potrivit prevederilor art. 3 alin. (4) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică. Autorii excepției consideră astfel că prin interpretarea dată art. 1 din Legea nr. 238/2004 de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a încălcat principiul cu valoare de axiomă: unde legea nu distinge, nimeni nu o poate face, nici chiar Înalta Curte de Casație și Justiție, care a stabilit că gazul de șist este reglementat de legea petrolului și, prin urmare, formează obiectul exclusiv al proprietății publice și aparține statului român, așa încât sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin. (4) și ale art. 61 alin. (1) din Constituție.

14. Referitor la critica privind art. 7 alin. (1) din Legea nr. 238/2004, autorii susțin, în esență, că această reglementare are un caracter imprecis, fiind lipsită de claritate și previzibilitate, atât timp cât din redactarea sa s-ar putea interpreta faptul că titularii acordurilor petroliere au un drept de servitute legală asupra întregului perimetru de exploatare concesionat în vederea desfășurării oricăror activități pe care operațiunile petroliere de explorare sau exploatare le implică, singura limită a acestei servituti legale fiind necesitatea pur declarativă a titularului acordului petrolier de a avea acces pe terenul respectiv și obligarea corelativă a titularului acordului petrolier de a plăti proprietarului renta aferentă folosinței terenului și despăgubirile pentru distrugerile aduse construcțiilor sau plantațiilor de pe teren. Se arată că, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 238/2004, „*Asupra terenurilor (...) necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică (...) se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală.*”, iar din această modalitate de redactare nu reiese clar la ce se referă sintagma „*activități pe care acestea le implică*”, fiind susceptibilă de două interpretări total diferite, și anume: o primă interpretare ar fi aceea că se referă la activități necesare accesului în perimetrele asupra cărora titularul acordului petrolier a obținut deja dreptul de folosință potrivit art. 6 din Legea nr. 238/2004, iar o altă interpretare, regăsită în numeroase decizii judecătorești, este aceea că se referă la activitățile pe care activitatea de explorare sau exploatare le implică. În opinia autorilor excepției, faptul că acest text de lege permite, printr-o tehnică legislativă inadecvată, o interpretare diferită de către instanțe asupra întinderii dreptului legal de servitute al titularului acordului petrolier contravine exigențelor de claritate, precizie și

previzibilitate, fiind deci incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

15. Autorii excepției menționează, de asemenea, că art. 2 pct. 24 din Legea petrolului nr. 238/2004 prevede că noțiunea de operațiuni petroliere semnifică ansamblul de activități de explorare, dezvoltare, exploatare și abandonare a unui zăcământ petrolier, înmagazinarea subterană, transportul și tranzitul petrolului pe conducte magistrale, precum și operarea terminalelor petroliere, context în care fac trimitere și la conținutul normativ al art. 6 din aceeași lege. Învederează că intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda titularilor de acorduri petroliere de concesiune pentru explorare — dezvoltare — exploatare dreptul de folosință asupra terenurilor necesare efectuării operațiunilor petroliere prin modalitățile expres și limitativ prevăzute de art. 6 din Legea nr. 238/2004. Arată că din interpretarea textelor mai sus menționate, reiese că dreptul de servitute legală instituit de art. 7 din aceeași lege nu este un drept absolut care permite titularilor de acorduri petroliere de concesiune să pătrundă pe terenurile proprietate privată în mod nelimitat, acest drept fiind acordat doar asupra terenurilor necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică. Or, acest drept de servitute legală este, în fapt, un drept de trecere ce se instituie doar asupra terenurilor absolut necesare desfășurării normale a activității de explorare sau exploatare, iar trecerea trebuie să se realizeze în așa fel încât să aducă o minimă atingere exercitării dreptului de proprietate asupra terenului ce constituie fondul aservit. Nici nu ar putea fi altfel, pentru că nu s-ar putea aprecia că titularul acordului petrolier ar avea un drept de servitute asupra întregului perimetru concesionat fără niciun fel de limitare.

16. Așadar, autorii excepției susțin că o interpretare a legii petrolului în sensul în care titularul acordului petrolier ar avea dreptul să intre pe orice teren din perimetrul concesionat fără niciun fel de limitare, alta decât propria sa voință, ca o condiție pur potestativă, nu poate fi nici legală și nici constituțională, o atare lipsă de limitare fiind de natură să golească de conținut însuși dreptul de proprietate, respectiv să limiteze exercitarea dreptului de proprietate într-o manieră care lipsește proprietarul de exercitarea oricărui atribut al dreptului său, o astfel de limitare a dreptului de proprietate echivalând în fapt cu o expropriere în sensul art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. În Dosarul Curții Constituționale nr. 796D/2018, **Tribunalul Arad — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind clar formulate. Instanța de judecată susține că instituirea unei servituți legale asupra „*terenurilor necesare oricăror activități pe care aceasta le implică*” trebuie coroborată cu prevederile art. 2 din Legea nr. 238/2004 care detaliază în ce constă etapa explorării petroliere, neexistând astfel dubii în ceea ce privește activitățile desfășurate în această etapă.

18. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.004D/2018, **Judecătoria Sănnicolau Mare** apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004 este neîntemeiată, iar critica autorilor vizează, în realitate, modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi de lege.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisul depus la dosar, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iunie 2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și cele ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege, prevederi care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.*

(2) *Petrolul reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țiței și condensat.*

(3) *Gazele naturale cuprind gazele libere din zăcăminte de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat.”;*

— Art. 7 alin. (1): „*Asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică, altele decât cele declarate de utilitate publică, se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală.*”

23. Curtea menționează că prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la interpretarea art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004 privind gazele de șist, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și s-a stabilit că „*Dispozițiile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că gazele de șist se includ în categoria «resurselor de petrol» ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.*”

24. În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației puterilor în stat, ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și ale art. 136 alin. (5), potrivit cărora „*Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice*”. De asemenea, apreciază că se aduce atingere și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 referitoare la protecția

proprietății cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenție, precum și art. 10 referitor la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și internaționale ca în prezenta cauză. În acest sens este Decizia nr. 585 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 7 mai 2019, și Decizia nr. 621 din 4 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 7 mai 2019, prin care Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și cele ale art. 7 alin. (1) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

26. Astfel, referitor la critica privind art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, din perspectiva interpretării date acestui text de lege prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin jurisprudența menționată, Curtea a reținut că aceste prevederi de lege se circumscriu dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 126 alin. (3) din Constituție.

27. De asemenea, referitor la criticile potrivit cărora prevederile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004 nu îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, în deciziile precitate, Curtea Constituțională a reiterat cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (exemplu fiind Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekvenyi împotriva Ungariei*, paragraful 34, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, sau Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, paragraful 68) și a concluzionat că prevederile de lege criticate nu sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin urmare, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este neîntemeiată.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, Curtea a constatat că acestea instituie un drept de servitute legală asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare în favoarea titularului acestor operațiuni. S-a subliniat, totodată, că instituind un drept de servitute în favoarea societăților comerciale titulare ale operațiunilor petroliere, aceste prevederi sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora *conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, dar și cu cele ale art. 44 alin. (5), care prevăd că „Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.”*

29. Referitor la critica potrivit căreia sintagma *„și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică”* din cuprinsul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 238/2004 este neconstituțională, fiind lipsită de claritate, întrucât permite o

extindere imprecisă a dreptului de servitute legală, aducând astfel atingere dreptului de proprietate asupra terenurilor, atât în interiorul, cât și din exteriorul perimetrului de explorare/exploatare, Curtea a reținut faptul că servituțile legale pot fi clasificate în servituți generale, stabilite de Codul civil, majoritatea acestora fiind de utilitate privată, și servituți speciale, stabilite prin Codul civil și alte legi, care sunt de utilitate publică/privată. S-a învederat faptul că servituțile speciale sunt cele create prin reglementări legale cu caracter special, fiind destinate să servească atât unui interes privat, cât și unui interes public. În această din urmă categorie, cu titlu exemplificativ, se regăsesc servituțile instituite de Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012, Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, Legea minelor nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 27 martie 2003, și Legea petrolului nr. 238/2004 sau servituțile aeronautice, cum ar fi cele instituite de Codul aerian. De asemenea, în același sens, Curtea a observat că art. 621 din Codul civil reglementează dreptul de trecere pentru utilități, drept care constituie o servitute legală specială instituită pentru satisfacerea unui interes public, denumită și servitute administrativă. Această servitute legală specială nu servește unui interes privat generat de raporturile de vecinătate, ci unui interes public în favoarea autorităților publice competente sau a celor cărora li s-a acordat dreptul de a realiza asemenea rețele edilitare.

30. Din examinarea textului de lege criticat, Curtea a observat că servitutea prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, deși nu este calificată ca fiind una de trecere, vizează calea de acces la lucrările care se efectuează, ceea ce înseamnă că textul analizat instituie, în realitate, un drept de servitute legală de trecere asupra terenurilor în vederea realizării accesului în perimetrele de explorare sau exploatare de utilitate publică. Așa fiind, Curtea a reținut că servitutea instituită prin art. 7 din Legea petrolului nr. 238/2004 reprezintă o servitute legală specială ce servește unui interes public, care se remarcă prin flexibilitatea impusă de fluctuațiile pe care le poate prezenta interesul public căruia îi servește, și apare ca o limită legală a dreptului de proprietate privată al proprietarului terenului afectat. Această servitute este o sarcină reală care servește doar satisfacerii unui interes public, justificându-și existența numai prin raportare la utilitatea publică pentru care a fost instituită. Tocmai de aceea poartă întotdeauna asupra unui fond aservit, însă ea nu este instituită pentru utilitatea și uzul unui fond dominant, ci pentru satisfacerea unui interes public. Prin urmare, textul criticat instituie o sarcină de origine legală care grevează utilizarea fondurilor private și care se caracterizează prin scopul său de interes general.

31. Curtea a subliniat că beneficiarii dreptului de servitute legală instituită prin art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004 sunt titularii de acord petrolier care au dreptul de a efectua operațiuni de explorare sau de exploatare a zăcămintelor de petrol în perimetrele stabilite în acest scop, în condițiile legii. Dreptul de servitute legală constituit în favoarea titularului de acord petrolier nu este instituit pentru satisfacerea unui interes privat, aceasta, deoarece operațiunile petroliere sunt declarate lucrări de interes și/sau utilitate publică, iar acest drept de servitute are ca finalitate asigurarea desfășurării în condiții optime a acestor operațiuni; așadar, aceasta este o servitute care servește utilității publice, urmărind satisfacerea unui interes public. Conform alin. (4) al art. 7 din Legea nr. 238/2004, servitutea legală constituită în favoarea titularului de acord petrolier se stinge odată cu încheierea operațiunilor petroliere, având o durată egală cu aceea a interesului public pentru a cărui realizare a fost constituită. Servind un interes public, servitutea instituită în favoarea titularului de acord

petrolier se modifică în funcție de schimbările interesului respectiv și încetează numai odată cu încetarea utilității publice căreia îi servește. În ceea ce privește interesul public pentru a cărui satisfacere a fost instituită, acesta este facil de identificat, întrucât transparența din întreaga economie a Legii petrolului nr. 238/2004, în general, și, în special, din textul art. 7 alin. (1), acesta fiind desfășurarea în condiții optime a operațiunilor petroliere, proprietate publică a statului român, regim care se imprimă și lucrărilor efectuate în domeniu caracterul utilității publice.

32. Curtea a reținut că art. 7 din Legea nr. 238/2004 stabilește cadrul juridic în care se dobândește de către titularul de acord petrolier dreptul de acces la perimetrul petrolier, respectiv la terenurile pe care se efectuează operațiuni petroliere, stipulând, la alin. (1), că „*asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrul de explorare sau exploatare și asupra terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică, altele decât cele declarate de utilitate publică, se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală*”. Din cuprinsul textului reiese cu ușurință soluția adoptată de către legiuitor în privința dreptului de acces al titularului de acord petrolier la terenurile cuprinse în perimetrul petrolier, și anume crearea în favoarea acestuia a unui drept de servitute legală.

33. Curtea a reținut, totodată, că aceste dispoziții se încadrează însă în ansamblul reglementărilor care permit limitarea legală a dreptului de proprietate privată, consacrată în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în art. 44 din Constituție, precum și în art. 556 din Codul civil, în sensul reglementării folosinței bunurilor care fac obiectul acestuia în așa fel încât, ori de câte ori este nevoie, să fie satisfăcut interesul general. Or, scopul servituții legale create prin art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004 este acela de a servi derulării optime a lucrărilor de explorare sau de exploatare a zăcămintelor de petrol aflate în subsolul acestor terenuri, care fac parte din perimetrul de explorare sau de exploatare.

34. Dreptul de servitute legală specială instituit în favoarea titularului de acord petrolier prin art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, prima ipoteză, cuprinde doar dreptul de acces la terenurile care fac parte din perimetrul de explorare sau de exploatare, care constituie așa-zisul fond dominant, și nu acordă beneficiarului servituții dreptul de a explora sau de a exploata zăcămintele de petrol, chiar dacă acestea se află în subsolul fondului aservit, însă în afara perimetrului de explorare sau a celui de exploatare, așa cum acestea au fost stabilite de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale (A.N.R.M.). Atât explorarea, cât și exploatarea sunt operațiuni petroliere, așa cum indică, fără echivoc, textul pct. 24 al art. 2 din Legea petrolului nr. 238/2004, iar acestea se efectuează exclusiv în interiorul unui perimetru destinat realizării lor, prestabilit în acest sens de către A.N.R.M., potrivit art. 3 din aceeași lege. Deci, în afara acestor perimetre nu se pot face nici explorări, nici exploatări. În privința celei de-a doua categorii de terenuri, a celor necesare oricăror activități pe care explorarea sau exploatarea le implică, sintagmă care face, de altfel, obiectul criticilor de neconstituționalitate în speță, Curtea a reținut că dreptul de servitute legală, instituit în cea de-a doua ipoteză a alin. (1) al art. 7 din Legea petrolului nr. 238/2004, nu cuprinde în conținutul său nici dreptul de explorare, nici dreptul de exploatare asupra zăcămintelor de petrol aflate în subsolul terenului aservit, care nu se află nici în perimetrul de explorare, nici în cel de exploatare. Concluzia contrară ar friza absurdul juridic, acordând titularului de acord petrolier un drept de servitute asupra unui teren în privința căruia are deja un drept de folosință, în acest sens fiind, de altfel, și prevederile art. 47 lit. c) din Legea nr. 238/2004.

35. Astfel, prin sintagma „*activități pe care acestea (operațiunile de explorare, respectiv de exploatare) le implică*”, Curtea a statuat că trebuie înțelese orice activități adiacente, auxiliare operațiunilor de explorare și de exploatare, cu excepția însă chiar a acestora din urmă. Astfel, terenurile necesare oricăror activități implicate de explorarea, respectiv de exploatarea zăcămintelor de petrol sunt terenurile care nu se află în perimetrul de exploatare sau de explorare, dar de pe care se pot și trebuie să fie efectuate lucrări care să permită începerea, derularea ori sistarea operațiunilor de explorare sau de exploatare propriu-zise. Aceste lucrări sunt cele de montaj al instalațiilor, al echipamentelor, al mașinilor și al uneltelor necesare explorării sau exploatării, de monitorizare a funcționării acestora, de demontare a lor, de intervenții în caz de avarie a oricăror instalații sau echipamente etc., lucrări care nu se pot efectua de pe terenul asupra căruia titularul de acord petrolier are un drept de folosință, teren aflat în interiorul perimetrului de exploatare sau de explorare. Aceasta, întrucât dreptul de acces conferit de servitutea legală specială instituită prin prima ipoteză a alin. (1) al art. 7 din Legea petrolului nr. 238/2004 nu conferă titularului acestuia și alte prerogative decât pe aceea a accesului, adică a traversării fondului aservit cu scopul de a ajunge la cel dominant, constituit de perimetrul de explorare sau de exploatare, căci titularul dreptului de servitute trebuie să își exercite dreptul în limitele titlului său, adică al temeiului juridic al dobândirii dreptului. Or, legea făcând vorbire *expressis verbis* despre „*dreptul de acces*”, este cât se poate de clar că aceasta este singura prerogativă a beneficiarului servituții respective.

36. Curtea a precizat, totodată, faptul că durata servituților legale speciale instituite prin art. 7 din Legea petrolului nr. 238/2004 este egală cu aceea a derulării operațiunilor petroliere. Deși servituțiile legale speciale de interes general sunt instituite, în majoritatea lor, cu titlu gratuit, Legea petrolului nr. 238/2004, în cuprinsul art. 7, 8 și 9, consacră în favoarea titularului de acord petrolier servituții cu titlu oneros. Astfel, în alin. (2) și (3) ale art. 7 din actul normativ criticat se prevede că exercitarea dreptului de servitute legală stabilit potrivit prevederilor alin. (1) se face contra plății unei rente anuale către proprietarii terenurilor afectate de acesta, pe baza convenției încheiate între părți cu respectarea prevederilor legale, în termen de 60 de zile de la comunicarea către proprietarii de terenuri a unei notificări scrise din partea titularilor de acorduri și/sau permise. În cazul în care părțile nu ajung la un acord de voință în termenul mai sus menționat, stabilirea cuantumului rentei se va face de către instanță, în condițiile legii. De asemenea, pentru toate daunele provocate prin exercițiul oricăror servituții legale stipulate în aceste texte, proprietarii fondurilor aservite sunt îndrituiți la despăgubiri.

37. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate, sens în care reiterează faptul că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, iar dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private în condițiile legii organice, au în vedere tocmai circumstanțieri ale exercițiului prerogativelor dreptului de proprietate, justificate de necesitatea ocrotirii interesului public.

38. De asemenea, Curtea a reținut că în situația în care există orice neînțelegeri între titularii care desfășoară operațiuni petroliere și proprietarii terenurilor (altele decât cele ale statului sau care au regimul juridic stabilit potrivit art. 6 din Legea nr. 238/2004), acestea se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii. Despăgubirile se vor stabili avându-se în vedere contravaloarea producției estimate a culturilor și plantațiilor afectate, precum și valoarea de circulație a bunurilor imobile afectate, stabilite în condițiile legii, la momentul afectării.

Așa fiind, prin prisma argumentelor enunțate, Curtea a constatat că sunt neîntemeiate și criticile de neconstituționalitate ale autorilor excepției referitoare la prevederile art. 7 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauzele de față.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Diana Mateaș, Adrian Claudiu Mateaș și Daniel Lucaci în Dosarul nr. 5.730/55/2015* al Tribunalului Arad — Secția I civilă, precum și de către Nicolae Boboiciov și Ella Ghizela Boboiciov în Dosarul nr. 1.023/295/2017 al Judecătoria Sânnicolau Mare și constată că prevederile art. 1 din Legea petrolului nr. 238/2004, în interpretarea dată prin Decizia nr. 25 din 29 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și cele ale art. 7 alin. (1) din aceeași lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția I civilă și Judecătoria Sânnicolau Mare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către domnul Toma-Bogdan Costreie a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

Având în vedere Adresa Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. A-PRS 502 din 5 februarie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/893 din 5 februarie 2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Toma-Bogdan Costreie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Domnul Toma-Bogdan Costreie predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 17 februarie 2021.
Nr. 132.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu suspendarea activității a Societății Ecoroviserv — S.R.L., precum și stabilirea unei obligații în sarcina acesteia

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. a) și ale art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 4 alin. (38), art. 28 alin. (1) lit. m) și alin. (10) lit. c) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

conform prevederilor dispozițiilor art. 7 alin. (9) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2018 privind pregătirea profesională a persoanelor implicate în activitatea de distribuție, cu modificările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 3.02.2021, în care a fost analizată Nota SA/DG nr. 4 din 1.02.2021 privind aprobarea propunerii de sancționare cu suspendarea activității a societății Ecoroviserv — S.R.L., în calitate de furnizor de programe de pregătire profesională, precum și stabilirea unei obligații în sarcina acesteia, societatea având sediul social în municipiul Baia Mare, Str. Victoriei nr. 92, județul Maramureș, cod unic de înregistrare 25402410, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J24/412 din 3.04.2009, înscrisă în Registrul furnizorilor de programe cu numărul F-0038 din 8.11.2011, reprezentată legal de către domnul Forvald Levente, în calitate de administrator, a constatat următoarele:

Ca urmare a procesului de monitorizare și supraveghere sau control permanent efectuat de către direcția de specialitate, în baza prevederilor legale, s-a constatat că Societatea Ecoroviserv — S.R.L., în calitate de furnizor de programe de pregătire profesională, nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor, aferentă anului 2020, potrivit prevederilor art. 7 alin. (9) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2018 privind pregătirea profesională a persoanelor implicate în activitatea de distribuție, cu modificările ulterioare.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 22 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 16/2014 privind veniturile Autorității de Supraveghere Financiară, republicat, cu modificările și completările ulterioare, furnizorii de programe de pregătire profesională autorizați/avizați achită taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor de programe de pregătire profesională în domeniul asigurărilor, prevăzută la pct. 2.21 din anexa nr. 3, până la data de 31 martie a anului pentru care se achită taxa.

Societatea Ecoroviserv — S.R.L. a fost notificată prin Adresa SA-DSCISG nr. 3.016 din 10.08.2020, ca urmare a faptului că nu a achitat taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor, aferentă anului 2020, potrivit prevederilor art. 7 alin. (9) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2018 privind pregătirea profesională a persoanelor implicate în activitatea de distribuție, cu modificările ulterioare.

Prin e-mail-ul transmis la Autoritatea de Supraveghere Financiară în data de 18.08.2020 și înregistrat cu RG nr. 24.318, domnul Forvald Levente, administratorul Societății Ecoroviserv — S.R.L., a remis un răspuns prin care a explicat motivele încălcării.

Motivele invocate au fost respinse ca fiind nejustificate.

Prin nerespectarea de către Societatea Ecoroviserv — S.R.L. a obligației de achitare a taxei anuale de menținere în Registrul furnizorilor, pentru anul 2020, au fost încălcate prevederile art. 7 alin. (9) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2018 privind pregătirea profesională a persoanelor implicate în activitatea de distribuție, cu modificările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se sancționează cu suspendarea activității Societatea Ecoroviserv — S.R.L., în calitate de furnizor de programe de pregătire profesională, până la data achitării taxei de menținere în Registrul furnizorilor, aferentă anului 2020, aceasta având sediul social în municipiul Baia Mare, Str. Victoriei nr. 92, județul Maramureș, cod unic de înregistrare 25402410, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J24/412 din 3.04.2009, înscrisă în Registrul furnizorilor de programe de asigurări cu numărul F-0038 din 8.11.2011,

reprezentată legal de către domnul Forvald Levente, în calitate de administrator, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (10) lit. c) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Societatea Ecoroviserv — S.R.L. are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, să achite taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor, pentru anul 2020, și să transmită autorității dovada care atestă îndeplinirea obligației.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea Ecoroviserv — S.R.L. poate formula contestație la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul

soluționării acestora, măsurile dispuse de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 31 alin. (3) din aceeași lege.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

București, 9 februarie 2021.
Nr. 183.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

